

Kratki pregled djelovanja orkestra Glazbenog društva i Glazbenog zavoda u Zagrebu od 1827. do 1977.

Viktor Boić

Još prije nego što je bilo odobreno djelovanje Musikvereina, oduševljeni su članovi osnovali orkestar koji je bio sastavljen od društvenih članova i plaćenih glazbenika.

Na glazbenoj akademiji 18. IV 1927. taj je orkestar pod vodstvom Đure Wiesnera izveo slijedeći program u prvom dijelu: Mozart, Uvertira iz opere Don Juan; Beethoven, Ulomak iz septeta Es-dur, Pjevački kvartet (Klobučarić, Štefany, Wiesner i Bach) i Maysenderova Koncertna poloneza. U drugom dijelu na programu bila je Rossinijeva Uvertira iz opere L'italiana in Algieri; Spohr, Varijacije za klarinet; Haydn, Andante iz simfonije »Mit Paukenschlag«; Wiesner, Himna u slavu glazbe.

Dne 14. IV priredilo je društvo opet jedan koncert, a 12. IX. svečani koncert pod pokroviteljstvom bana Ignjata Gjulaja. Program je bio slijedeći: I. dio: Cherubini, Uvertira opere Lodoiska; Forster, Divertissement za klavir; Mozart, Vokalni tercet iz Čarobne frule; Scholl, Varijacija za flautu.

II. dio: Rossini, Uvertira opere »Svraka kradljivka«; Crusel, Concert za klarinet, Recitativ iz opere »Libuška«; Taborsky, Varijacija za violinu; Wiesner, Muški zbor uz pratnju orkestra.

Od tog doba pa nadalje društvo je priredilo niz glazbenih akademija i koncerata u devetnaestom stoljeću, a kod velikog broja priredbi sudjelovao je naravno i Društveni orkestar, a od god. 1858. i novosnovani Učenički orkestar. Na programu bile su razne uvertire, simfonije i ostale skladbe, a orkestri su sudjelovali i kod niza priredaba s pjevačkim zborom i solistima.

Bile su to slijedeće priredbe: Haydnov Oratorij Stvaranje svijeta, 1832. god. U katedrali bio je 1835. izveden Cherubinijev Rekvijem, 1840. Rekvijem Josipa Juratovića, 1843. Haydnov Oratorij »Četiri godišnja doba«, 1852. bila je izvedena Wiesnerova Misa, 1869. Mozartov Rekvijem, 1888. Dvořakov »Stabat Mater«, 1889. Zajčev Rekvijem i konačno 1900. Beethovenova Deveta simfonija.

U početku je orkestar, kako je već spomenuto, bio sastavljen od članova društva i plaćenih glazbenika, a kasnije je već sigurno bilo više amatera koji su stekli svoje znanje u Glazbenoj školi, a bio je tu već i Učenički orkestar.

Uz Wiesnera bio je i dirigent Kirschhofer, a zatim Pokorny i Svarc. Za vrijeme Zajca uz njega bili su i dirigenti najprije Moser, a kasnije i Jilek.

God. 1907. Ravnateljstvo je pokrenulo akciju za osnivanje amaterskog orkestra. Na prvi je sastanak došao priličan broj amatera tako da je koncem godine taj orkestar brojio već 43 člana. Osnivači tog orkestra bili su dr. Antun Goglia i dr. Aleksandar Kuhar, obojica članovi ravnateljstva, i Vj. Klaić kao ravnatelj orkestra.

Nakon kratkog vremena taj je orkestar prestao djelovati, jer nije bilo dosta discipline, a i česta su izostajanja bila uzrok prestanka rada tog orkestra.

Učenički je orkestar mnogo dobio dolaskom Franje Dugana, koji je kao ravnatelj preuzeo i vodstvo orkestra. Na koncertu 23. XI. 1908. izvodila su se slije-

deća djela: Mendelssohn, Uvertira Ruy Blas op. 95; Beethoven, Druga simfonija D-dur; Dvořak, Slavenski plesovi op. 71, br. 1.

Dugan je priredio i izvedbu »Mesije« G. F. Händela na kojoj su sudjelovali učenici i učenice Glazbene škole. Solo su pjevale: Zhenka Pinterović, Štefanija Smeal, Judita Fritz, Dragica Fröbe, Mercedes Valenti i Irma Petričević, a tenor je bio prof. Milan Reizer.

Posljednji koncert iste godine dirigirao je nakon odlaska prof. Dugana dirigent Kazališta Milan Zuna.

God. 1910. novi ravnatelj Vjekoslav Rosenberg-Ružić dirigira na koncertu kod kojeg su sudjelovali daci Glazbene škole i muški zbor »Kola«. Tom je prilikom bila izvedena himna »Slava« za mješoviti zbor i orkestar od Rimskog-Korsakova. Iste je godine imenovano nekoliko nastavnika za duhače, što je naravno mnogo doprinjelo za daljnje uspješno djelovanje obnovljenog Učeničkog orkestra pod ravnanjem Rosenberga-Ružića.

Na završnoj učeničkoj produkciji 23. VI. 1911. Učenički je orkestar pratio Zlatka Balokovića, šesnaestogodišnjeg apsolutenta, prigodom izvedbe Paganinijevog D-dur koncerta. Iste godine na drugom društvenom koncertu orkestar je pratio Balokovića prigodom izvedbe Beethovenovog D-dur koncerta.

Na završnoj produkciji te godine dirigirao je svojom g-mol simfonijom Nikola Atanasov, kasnije poznati bugarski skladatelj. Bio je to prvi Bugarin koji je završio studij kompozicije na našoj Glazbenoj školi. On je kao član orkestra svirao kontrabas.

Na društvenom koncertu iste je godine izvedena bila i Mendelssohnova Talijanska simfonija, kod koje su se u trećem stavku osobito istakli daci flautisti Hans Vilczek i Aleksandar Vlaisavljević.

1913. god. na zaključnoj je produkciji nastupio s Volkmannovim koncertom apsolutent Leo Fritz, čelist, a kasnije osječki dirigent Lav Mirski.

Na završnoj je produkciji god. 1914. nastupio Svetislav Stančić (apsolutent) i dirigirao je svojom Uvertirom za veliki orkestar, a svirao je također Beethovenov Es-dur koncert. Na toj završnoj produkciji nastupila je Zlata Špehar sa Saint-Saensovim violinskim koncertom, a Marta Pospišil (naša poznata operna pjevačica) pjevala je Arioso od Mayerbeera i romancu iz opere »Prosjak«.

Kao član tadašnjeg učeničkog orkestra sjećam se dobro nekolicine naših poznatih glazbenika i amatera.

Bili su to već spomenuti Zlatko Baloković, Lav Mirski i Zlata Špehar, a zatim Krešimir Baranović (rog), Svetolik Pašćan (viola), Dragutin Aranji (viola), Vladimír Stilinović (čelo), Ljudevit Culumović (čelo), Maksimilijana Eckl-Gjermanović (čelo), braća Mandl (klarinet i oboe), Žiga Hirschler (klarinet), Šiljevinac (rog). Na zaključnoj produkciji 1917. nastupio je Žiga Hirschler (kasnije poznati zagrebački glazbeni kritičar) sa svojom Uvertirom u e-molu i suitom u G-duru za veliki orkestar i sam je dirigirao.

1918. godine 8., 10. i 11. svibnja bio je izveden Mendelssohnov oratorij »Prorok Ilija« uz sudjelovanje opernih pjevačica Marte Pospišil i Majde Pobst i pjevača Josipa Križaja i Josipa Rijaveca. Sudjelovao je

muški i ženski zbor Kola i ženski zbor Hrv. konzervatorija, kazališni orkestar te nastavnici i odabrani slušatelji konzervatorija.

1919. god. školska je godina završila izvedbom opere Ivica i Marica od Humperdincka u Hrv. zem. kazalištu. Iste je godine na zaključnoj produkciji nastupila uz ostale i poznata naša pijanistica Elvira Maršić.

Na završnoj i posljednjoj Učeničkoj produkciji Hrv. konzervatorija (odnosno HGZ) nastupili su Ladislav Miranov s Dvořakovim Violinskim koncertom u a-molu i Petar Dumičić s Klavirskim koncertom Hilleria u fis-molu. Time je bio završen rad Učeničkog orkestra Glazbene škole HGZ, odnosno Hrv. konzervatorija, jer je od 13. VIII. 1920. preuzet Hrv. konzervatorij pod upravu Kr. Zem. Vlade.

God. 1921., kad je Ravnateljstvo HGZ predalo Glazbenu školu u državne ruke, odlučilo je prema pravilima (paragraf 3) da znatno proširi svoje djelovanje. Član ravnateljstva dr. Božidar Širola predložio je svoj projekt za daljnji rad Društva.

Usvojivši taj projekt Ravnateljstvo je na svojoj sjednici od 21. X. 1920. zaključilo da se osnuje Društveni orkestar od ponajboljih diletanata iz građanskih i činovničkih redova, pa da se tako stvori osnova i žarište glazbene djelatnosti uopće, a napose za promicanje domaće glazbe. Provedba bila je povjerenjena članovima Ravnateljstva dr. Antunu Gogli, dr. Ivanu Dragancu i dr. Aleksandru Kuharu. Prijavilo se je oko pedeset članova, a za dirigenta bio je izabran Vjekoslav Rosenberg-Ružić.

Rad tog orkestra počeo je već 1921., no definitivno je organiziran zaključkom Ravnateljstva od 4. X. 1923. Određeno je da članovi mogu biti isključivo amateri, a prema potrebi mogu sudjelovati i umjetnici, i ako ustreba i ostali glazbenici, pa i nečlanovi amateri. Orkestar je još od početka svog djelovanja održavao redoviti pokus ponedjeljkom navečer.

11. XI. 1922. Društveni je orkestar priredio svoj prvi koncert sa slijedećim programom: Haydn, Simfonija G-dur; Mozart, Koncert za klarinet A-dur; Beethoven, Druga simfonija u D-duru. Solist je bio klarinetist amater ing. Dragutin Mandl.

Sjećam se još jednog nastupa orkestra pod ravnanjem Rosenberga-Ružića 1922. ili 1923. kad je među ostalim nastupio ing. Rudolf Vrbanić, ravnatelj Gradske munjare, čini mi se s Beethovenovim G-dur koncertom za klavir.

God. 1923. na jednoj intimnoj večeri bio je izveden »Idilički intermezzo« Božidara Širole. Solist je bio dr. Viktor Benković, a dirigirao je Fran Lhotka, koji je 9. X. 1924. postavljen za dirigenta Društvenog orkestra.

Lhotka je još početkom 1924. god. dirigirao orkestrom prigodom izvedbe (na intimnoj večeri) djela J. S. Bacha. Bila je to Kantata br. 56. i Peti Brandenburški koncert. Kao izabrani novi dirigent Fran Lhotka nastupio je dne 15. XII. 1924. sa slijedećim programom: Dvořak, Suita op. 39 (Praeludium, Polka i Romanca) Glinka, »Kamarinskaja«; Zajc, Hrvatski plešovi (povodom desetogodišnjice smrti).

19. III. 1925. sudjelovao je orkestar na crkvenom koncertu s Oratorijskim zborom sv. Marka u katedrali kada su bile izvedene kantate J. S. Bacha.

2. V. iste je godine Društveni orkestar pratio našeg umjetnika Juru Tkalčića na koncertu sa slijedećim programom: Haydn, Koncert za violončelo D-dur; Schumann, Koncert a-mol, te Tkalčićeva skladba »Tužna roža« (narodna tema i varijacije).

15. III. 1926. priređen je društveni koncert, koji je zapravo bio uvod za proslavu godišnjice 1927. Na tom je koncertu bio slijedeći program: Lisinski, »Večer«, idila; Zajc, Simfonička glazbena slika (Poesie musical); Eisenhuth, Uvertira »Slava«; Vančaš, Tri slavenska plesa.

U nizu svečanosti uoči stogodišnjice Hrvatskog glazbenog zavoda priređen je 22. XI. prvi svečani dru-

Fran Lhotka

vanje orkestra Muzičke akademije. Program je bio slijedeći: Mozart, Uvertira »Don Juan«, Haydn, Es-dur štvrti koncert pod ravnanjem F. Lhotke uz sudjelosimfonija, a između njih je izveden Beethovenov sekret.

Godine 1927. u nastavku proslave izveden je 21. III. i drugi svečani društveni koncert. Program je bio: Lisinski, Uvertira br. 6 D-dur za veliki orkestar, Zajc, Fantazija e-mol za gudački orkestar, Lisinski, arija Ljubice iz I. čina opere »Ljubav i zloba« i arija Obrena iz iste opere; Vančaš, tri Slavenska plesa; Lisinski, Tri pjesme za ženski zbor i orkestar (Piesan potlam nauka, Veselje mladosti i Večernja pjesma).

Na tom je koncertu osim solista i društvenog orkestra sudjelovao i dački orkestar i ženski zbor Muzičke akademije.

Pod Lhotkinim vodstvom bila su 1928. izvedena još dva koncerta koje treba spomenuti.

4. IV. bio je izveden koncert s djelima Bacha, Rheinbergera, Mendelssohna i Händela, a 31. X. bio je izveden Rekvijem Josipa Juratovića s Oratorijskim zborom sv. Marka.

14. IV 1930. bila je izvedena Muka i smrt Kristušova Tomaša Perizovića u obradi B. Širole za sole, muški zbor i orkestar. Dirigenti su bili Lhotka i Papandopulo.

Kad je 1931. godine preuzeo vodstvo orkestra Boris Papandopulo, bilo je više značajnih nastupa.

Na godišnjicu rođenja W. A. Mozarta na koncertu su izvedena djela Mozarta: Uvertira »Titus«, koncert za flautu i simfonija Es-dur. Bilo je to 27. III 1931, a već 20. V. izveden je Händelov oratorij »Izrael u Egiptu«.

Povodom sto godišnjice rođenja Ivana Zajca među ostalim djelima izvedena je velika kantata »Oče naš« za sopran, alt, tenor, bas, mješoviti zbor, harfu, orgulje i veliki orkestar. Na koncertu 1832. nastupila je

naša poznata umjetnica Antonija Geiger u Chopinovom Koncertu u f-molu za klavir.

20. XII. bila su izvedena djela Händela, Bacha, Mozarta i Beethovena.

24. III. 1933. na društvenom koncertu uz orkestar sudjeluje zbor »Kola« s programom: Lisinski, Vrhovski, Dvořak, Musorgski i Rimski-Korsakov.

Povodom stote godišnjice Brahmsa bio je opet priređen koncert s »Kolom« i solisticom Eder-Bertić.

14. XI. 1933. pored ostalog Evgenij Vaulin nastupio je s Rahmanjinovim Koncertom za klavir.

27. II. 1934. na programu bila je romantična muzika uz sudjelovanje »Kola«. Nastupila je tada mlada altistica Marijana Radev.

Posljednji važniji koncert pod vodstvom Borisa Papandopula bio je s djelima Dvořaka i Smetane uz sudjelovanje »Kola«.

Na sličan je način sa zanimljivim koncertima nastavio također dirigent Rudolf Matz.

18. V. 1936. on je priredio Ilirsko veče sa skladbom Wiesnera, Morgensterna, Livadića, Pintarića i Lisinskoga.

4. XII. 1936. na programu su bile skladbe Händela i Bacha (solistice su bile Melita Lorković i Margita Neustadt).

Pri koncu svog djelovanja, i djelovanja orkestra, Matz je još priredio koncert sa djelima Rameua, Mozarta, Schuberta, Lisinskoga, Vancaša, Griega i Dvořaka.

Kad je 1954. bio obnovljen Društveni orkestar, vodstvo je bilo povjereno dirigentu *Mladenu Jaguštu*. Bio je to komorni gudački sastav, koji je, koliko se sjećam, već početkom 1955. prvi put nastupio s jednom lakom Haydnovom simfonijom i još sa nekoliko lakših

Igor Gjadrov

Rudolf Matz

skladbi. U njegovo vrijeme bila su izvedena još četiri vrijedna koncerta.

30. VI. 1955. na programu bili su: Purcell, Jarnović, Debussy i Respighi.

29. I. i 30. I. 1956. bio je izveden Mozartov Rekvijem sa mješovitim zborom »Bratstvo i jedinstvo«. Solisti su bili Janja Hanžek, Nada Puttar-Gold, R. Francl. i D. Bernardić.

23. V. 1956. izveden je slijedeći program: Richter, Gudački kvartet; E. B. Britten, Simple Symphonie; Leigh, Concertino za klavir i orkestar (Melita Lorković), J. Ch. Bach, Koncert za klavir B-dur, Mozart, Simfonija A-dur br. 26.

26. III. 1957. na programu bili su: Händel, Koncert za harfu B-dur (Rajka Dobronić), Händel, Muzika na vodi; Mozart, Koncert za klavir A-dur (Ranko Filjak); Mozart, Simfonija G-mol. Posljednje dvije točke bile su prvi put izvedene u Zagrebu.

Poslije Jagušta preuzeo je vodstvo dirigent Igor Gjadrov.

U razdoblju između 1954—1974 pod njegovim je vodstvom izvedeno mnogo značajnih i vrijednih kompozicija, kod kojih su često sudjelovali i solisti.

Najprije ćemo spomenuti programe istaknutih koncerata u navedenom razdoblju.

11. VI. 1959. i 4. II. 1965. *Bach, Kunst der Fuge* (prva izvedba u Jugoslaviji).

Vivaldi, Godišnja doba. 19. IV. 1960. Solist T. Šestak

28. II. 1961. i 10. XI. 1966. *Stara hrvatska glazba*, Jelić i Lukačić, Sorkočević i Ivančić. Bio je to prvi koncert takovog tipa.

28. XII. 1962. *Mozart, Requiem* (solisti Z. Zabčić, M. Radić, Z. Prelčec i M. Rajčić) 5. XII. repriza (solisti M. Bohanec, A. Gjadrov, V. Pajić, i M. Rajčić).

18. IV. 1963. *Bach, Četiri suite za orkestar*. Prva integralna izvedba u Jugoslaviji (solist Tinka Muradori), a 14. II. 1972. druga izvedba (sol. R. Franulović fl, a Stj. Sedlar tromba).

15. IV. 1965. i 12. VI. 1969. *Bach, Brandenburški koncerti* (III, LV, V, VI—1965.; I, III, VI—1969.)

Glazba na dvoru Fridrika Velikoga 2. VI. 1966. (J. S. Bach Quantz, P.H. E. Bach, Tellemann.

12. I. 1962. *Mozart, Serenada* (Poštanski rog) Prva izvedba u Zagrebu.

Koncert povodom 140 godišnjice HGZ 18. VI. 1967. s djelima Lisinskoga i djelima izvedenim 1827.

Majstori francuskog baroka 15. II. 1968. (Lully, Couperin, Rameau) solisti: B. Milić, sopran, i B. Lhotka, čelo.

Mozart, Krunidbena misa, 18. IV 1968.; solisti: M. Bohanec, A. Gjadrov, V. Paić i I. Pincetić.

24. IV. 1969. *Vivaldi »Gloria«*, solist: B. Beretovac, D. Vejzović i A. Gjadrov.

23. XI. 1970. *Lukačić, Sacrae cantiones* (integralna izvedba) solisti: B. Milić, B. Beretovac, A. Gjadrov, Z. Prelčec, J. Novosel i A. Mijač.

10. VI. 1972. *Majstori XX. stoljeća* Respighi, Ravel, Britten, Leight, Hindemith, Stravinski. Solist Melita Lorković.

7. I. 1973. *Händel, »Juda Makabej«*; solisti: B. Beretovac, M. Bohanec, A. Gjadrov, J. Novosel, M. Rajčić.

7. I. 1974. *Beethoven i njegovi suvremenici*; solist J. Klima.

18. III. 1974. *Stara dubrovačka glazba* (Sorkočević, Jarnović), solist M. Dešpalj.

Majstori se šale kroz stoljeća (Glazbena šala) 22. IV. 1974. Corette, Rameau, Haydn, Saint Saens i Stravinski.

Bach; prva integralna izvedba brandenburških koncerata u Jugoslaviji 21. XII. 1974. (I, II i III), i 23. XII. 1974. (IV, V, VI).

VJ. 1975. *L. P. ploča Jugotona*: Hrv. glazba 18. i 19. stoljeća.

29. III. 1976. *Koncertna glazba za rog*. Koncerti za 1. 2 i za 4 roga; solisti S. Mateić, S. Radić, P. Detiček i B. Knežić.

4. XII. 1976. *Svečani koncert u povodu 100-god. dvorane i zgrade HGZ*. Zajc; Simfonijska slika, solist S. Radić; Haydn, Godišnja doba (oratorij), solisti: B. Beretovac, J. Novosel i M. Jurišić.

Svečani koncert povodom 150. god. HGZ u dvorani »Lisinski« s programom za 1827 god. Solisti: Dj. Turkalja violina, i J. Tonžetić, klarinet.

Slijede ostali koncerti: Majstori pretklasične epohe 1963. Iz Glazbene prošlosti Zagreba, Bach i sinovi 1965, Bečki pretklasiци 1968, Monteverdi-Mozart 1967, Haydnove simfonije 1968 i 1973, Engleski i talijanski barok, Komorna djela Lisinskoga 1969, Rani talijanski barok, Rani njemački barok 1970, Četiri stoljeća hrvatske glazbe, Stara glazba slavenskih naroda 1972, Stara dubrovačka glazba 1974, Hrvatski romantici (Livadić) 1974, Francuska glazba 18. i 19. stoljeća, Koncerti violinskih virtuozu 1976, Talijanska glazba kroz stoljeća 1976, Naši kompozitori pedagozi 1976.

Ako se osvrnemo na djelovanje tih naših orkestara u prošlom i sadašnjem stoljeću, vidimo veliku razliku. Od 1827. godine Društveni orkestar (Musikvereina), a kasnije od 1859 god. i Učenički orkestar bili su jedine ustanove te vrsti, koje su ispunjavale veliki dio glazbenog programa uz ostale komorne i solističke koncerte.

U početku su članovi Društvenog orkestra bili dijelom amateri, a dijelom plaćeni glazbenici.

Prema podacima iz god. 1854. Glazbeno je društvo imalo 146 članova od kojih su 35 bili izvršni članovi.

Društveni orkestar

Već je 1858. god. spomenuto da su kod društvenih koncerata sudjelovali učitelji, učenici te uvaženi dile-tanti, a ne spominju se više plaćeni glazbenici.

27. VII. 1861. na zaključnoj je učeničkoj produkciji bila izvedena Uvertira Lisinskoga iz opere »Ljubav i zloba«, bio je vjerojatno nastup bez ostalih amate-
ra.

1875. na društvenom koncertu 23. XI. sudjelovali su opet glazbenici, dile-tanti, učiteljski i pripravnici i voj-
na glazba.

1887. god. na IV. Društvenom koncertu bio je sli-
jedeći program: *Mozart*, Uvertira iz opere »Don Juan«,
Simfonijska g-mol i finale prvog čina opere Don Juan.
Sudjelovali su vojni orkestri i orkestar Sokola uz osta-
le. Pod konac stoljeća više se ne spominje Društveni
orkestar, a u napisu Dr. Goglie (HGZ 1827—1927) nig-
dje nisam mogao pronaći kada je prestao djelovanjem
tadašnji Društveni orkestar.

Sigurno da ga više koncem stoljeća nije bilo, a do-
kaz je tome što je ravnateljstvo HGZ 1907 god. pokre-
nulo dile-tantski gudački orkestar, koji je bio kratkog
vijeka, a ne spominje se ni na jednom koncertu iste
godine.

Koncem devetnaestog i početkom dvadesetog sto-
ljeća Učenički je orkestar jedini stalni orkestar osim
kazališnog, jer u to vrijeme nije još bilo filharmonije.
Taj je orkestar bio vrlo aktivan sve do god. 1920. kad
je Hrv. konservatorij 13. VIII. preuzela Zemaljska vla-
da (Odjel za Bogoštovlje i nastavu). Glazbena škola
HGZ bila je od 10. X. 1916. prozvana »Konservatorij
HGZ«.

Kad je HGZ ostao bez svog Učeničkog orkestra god.
1921., prazninu je popunio novoosnovani Društveni or-
kestar, koji je djelovao od 1921 do 1937.

Dvadesetih godina nije došao do punog izražaja, jer
su u ono vrijeme Matineje a kasnije Muzičke večeri
svojim zanimljivim programima privlače naše op-
ćinstvo.

Tridesetih se godina Društveni orkestar više ista-
kao na koncertima sa svojim dirigentima Borisom Pa-
pandopolom i Rudolfom Matzom.

Nakon Stanke od sedamnaest godina taj je orkes-
tar 1954. obnovljen zaslugom predsjednika *dr. Milana
Žepića*.

Možda je vrijedno spomenuti tom prilikom što je
naša poznata violinistica Marija Maček jednog dana
nazvala *dr. Žepića* i zapitala ga zašto HGZ više nema
svog orkestra. Posjetivši je drugi dan, *dr. Žepić* je
od nje saznao i za neke gudače, a to mu je dobro doš-
lo kod sastava orkestra.

Žepić je iste godine bio koncertni meštar liječnič-
kog gudačkog orkestra pa je nakon jednog koncerta
zamolio članove da mu pomognu kod sastava orkestra
HGZ. Šestorica se odazvala njegovom pozivu.

Bilo je to već u vrijeme kad je uz filharmoniju pos-
tojao i orkestar koji je danas poznat kao Zagrebački
simfoničari.

Obnovljenim orkestrom, kako je već spomenuto,
od 1954. do 1957. dirigirao je Mladen Jagušt, a njega je
naslijedio na tom mjestu Igor Gjadrov, koji i danas
vodi taj orkestar. Pod vodstvom Igora Gjadrova, pro-
fesora Muzičke akademije, taj je orkestar našao svoje
pravo mjesto u našem glazbenom životu. Već je 1958.
osvojio drugu nagradu na Festivalu amaterskih orkes-
tara Jugoslavije na Ohridu.

Svojim čestim nastupima u Zagrebu i našoj pokra-
jini javnost je bila upoznata s mnogim skladbama iz

naše i evropske prošlosti. Igor je Gjadrov dobio 1972.
nagradu grada Zagreba.

Pri koncu ovoga članka moramo svakako spomenu-
ti i članove orkestra, koji su mnogo doprinjeli uspje-
sima, a bili su kao i danas samo amateri.

Prigodom stote obljetnice HGZ 1927. bili su slije-
deći članovi.

Prva violina: *dr. Kamilo Dočkal*, *dr. Ivan Herzog*,
dr. Filip Jurčić, *dr. Aleksandar Kuhar*, *Dražen Matko-
vić*, *Rikard Roskamp*, *Karlo Fiala*, *Elemir Treper*, *Zlat-
ko Vitković*, *David Winberger* i *dr. Miroslav Vranić*.

Druga violina: *Adolf Blau*, *Dragutin Bruckner*, *Olga
Eliaš*, *Viktor Eisenhuth*, *Jaroslav Ječmen*, *Josip Kra-
ger*, *Aleksandar Kuhar*, *iun.*, *Darlimir Vranycan*, *dr.
Miloš Martechini*, *o. Bernardin Brixy* i *Bela Steiner*.

Viola: *Adolf Falkner*, *Viktor Joanelli*, *Milan Kova-
čević*, *Maks Olbrich*, *Vinko Rauscher* i *dr. Alfred
Schönstein*.

Violoncello: *dr. Viktor Boić*, *dr. Miroslav Deutsch*,
dr. Ivan Draganec, *dr. Antun Goglia*, *Ladislav Kurka* i
Rudolf Šega.

Kontrabas: *Ivan Hubert*, *Robert Korh*, *Mijo Toma-
šić*.

Klarinet: *ing. Dragutin Mandl*.

Oboe: *Ivan Eliaš* i *Vjekoslav Nessler*.

Trombon: *Franjo Kolarek* i *Viktor Kučinić*.

Rog: *Josip Osrečak*, *Viktor Quinz* i *Vladimir Rojc*.

Prigodom 130. godišnjice sudjelovali su slijedeći čla-
novi:

Prva violina: *ing. Franjo Donadini* (vođa dionice —
— konc. meštar) *prim. dr. Slobodan Suvajdžić* (konc.
meštar) *dr. Teodor Durman*, *Branko Drvodelić*, *Marcel
Bačić*, *dr. Božena Šarčević*, *Marija Hradil*, *Marija Viš-
njevac*, *Jasenska Seledić*, *Nenad Pehnc* i *Branko Šrenk*.

Druga violina: *mr. pharm. Borivoj Maltarić* (vođa
dionice) *Blaženka Brezovec*, *prim. dr. Zlatko Rukavi-
na*, *ing. Božo Kraš*, *prim. dr. Dinko Foretić*, *prof. Ru-
dolf Ribar*, *Miroslav Mahler*, *Krunoslava Wagner* i
Tonči Blagačić.

Viole: *doc. dr. Boris Salaj* (vođa dionice), *prof. dr.
Zvonimir Devide*, *Frane Dražić*, *Branka Brezovec-Cvet-
nić*, *Marija Maček* i *Radovan Henneberg*.

Violoncello: *Robert Strecha* (vođa dionice) *ing. Leo-
pold Jerončić* i *ing. Nikola Galešić*.

Kontrabas: *Valentin Petrošanec*, *dr. ing. Branko
Somek* i *Jasenska Baškaraš*.

Flauta: *prof. dr. ing. Marinković-Uzelac*, *prof. Car-
men Fuchs* i *prof. Ružica Karadžić*.

Oboe: *Nevenka Veršić* i *prof. Željko Veršić*.

Klarinet: *prof. Josip Tonšetić* i *prof. Luka Vlahović*.

Fagot: *Dragutin Fuchs* i *Ivica Gašparović*.

Corni: *Stjepan Mateić* i *Branko Knežić*.

Timpani: *Marijan Kichl*.

Zanimljivo je da su gotovo svi koncertni meštri bi-
li liječnici. Bilo su to *Aleksandar Kuhar* i *Ivan Winkler*
između 1921. i 1937., od 1954. do 1976. *Milan Žepić*, a od
1976. *Slobodan Suvajdžić*.

Pri koncu treba spomenuti da su Musikverein (Glaz-
beno društvo) i Hrvatski glazbeni zavod veoma zasluž-
ni za glazbenu kulturu našega grada, a mislim da su
i njihovi orkestri dali svoj znatan prilog tomu.

*Podatke imam od dr. Antuna Goglie (HGZ 1827—
—1927) iz Arhiva HGZ, od prof. Igora Gjadrova, a i po
svom sjećanju kao dugogodišnji član Društvenog or-
kestra i Učeničkog orkestra početkom stoljeća.*